

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.934 van 18 december 2001
in de zaak A. 105.706/XII-3154.**

In zake : Willy SNIEDERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. WENDRICKX,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Kapucinessenstraat 58

tegen :

de stad ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DE BLOCK,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Vlaamse Kaai 54-57.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Willy SNIEDERS op 5 juni 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “de beslissing dd. 28.03.2001 van het College van Burgemeester en Schepenen, houdende de weigering van kandidatuurstelling van verzoeker tot kapitein-commandant bij de brandweer te Antwerpen”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. WENDRICKX, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat op 21 februari 2001 het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen beslist om aan de gemeenteraad voor te stellen drie plaatsen van kapitein-commandant bij de brandweer open te verklaren; dat verzoeker, kapitein bij de brandweer te Antwerpen, zich kandidaat stelt; dat het college op 14 maart 2001 vaststelt dat er “geen enkele geldige kandidatuurstelling [is] binnengekomen”; dat verzoeker met brief van 28 maart 2001 wordt meegedeeld dat met zijn kandidaatstelling “geen rekening kan worden gehouden, omdat [hij] niet voldoet aan alle vereisten (brevet van onderluitenant)”; dat het tegen de aldus ter kennis gebrachte beslissing is dat de besproken vordering tot schorsing gericht is;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering betwist; dat een onderzoek van en een uitspraak over die ontvankelijkheid zich slechts zouden opdringen indien aan de voorwaarden voor een schorsing is voldaan, hetgeen, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in een enig middel de schending van het rechtszekerheidsbeginsel aanvoert; dat luidens het eerste onderdeel de bestreden beslissing “de eerder in het leven geroepen gunstige professionele situatie en waarvan hij redelijkerwijze mocht uitgaan, schendt”; dat verzoeker toelicht dat hij vóór het koninklijk besluit van 20 juli 1972 in dienst is getreden, dat hij bijgevolg onder de overgangsregeling van het artikel 41 van dat koninklijk besluit viel, waardoor hij onderworpen bleef aan de voordien geldende statutaire bepalingen indien ze voor hem gunstiger waren, dat hij dan ook niet moest voldoen aan de verplichting houder te zijn van een brevet van beroeps-officier om tot onderluitenant te worden benoemd, dat hij eveneens “probleemloos” tot luitenant en kapitein werd benoemd en met de hogere functie van kapitein-commandant werd belast, dat door het nieuwe koninklijk besluit van 19 april 1999 de verplichting tot bezit van het nieuwe brevet van onderluitenant verplicht wordt gesteld voor kandidaten voor toegang tot een hogere graad dan die van beroeps-onderluitenant en “de specifieke situatie van verzoeker niet ondervangen [wordt] in een overgangsregeling”, dat gelet op de ministeriële omzendbrief van 8 juni 1999 verzoeker niet verplicht kan worden zich te scholen om het brevet te behalen, dat ondertussen aan een wijziging van het koninklijk besluit van 19 april 1999 wordt gewerkt die een oplossing biedt “voor de geblokkeerde loopbaansituatie van de categorie personeelsleden van verzoeker”; dat in het tweede onderdeel verzoeker stelt in dwaling te zijn gebracht doordat hij tot twee keer is opgeroepen zich kandidaat te stellen;

Overwegende, met betrekking tot het eerste onderdeel van het middel, dat naar luid van artikel 23, tweede lid, van het koninklijk besluit van 19 april 1999 tot vaststelling van de geschiktheids- en bekwaamheidscriteria alsmede van de benoembaarheids- en bevorderingsvoorwaarden voor de officieren van de openbare brandweerdiensten, om toegang te hebben tot de hogere graden dan die van beroepsonderluitenant, de kandidaten houder moeten zijn van onder meer het brevet van onderluitenant; dat het besluit van 21 februari 2000 van de gemeenteraad van Antwerpen waarbij de procedure voor de toegang tot de hogere

graden dan die van beroepsonderluitenant wordt vastgesteld, deze voorwaarde overneemt;

Overwegende dat verzoeker niet betwist dat hij niet aan de voorwaarde voldoet; dat hij niettemin van oordeel is dat hij rechtmatig mocht verwachten toch voor de bevordering tot kapitein-commandant in aanmerking te komen;

Overwegende dat hij die verwachting onder meer stoelt op het koninklijk besluit van 20 juli 1972 tot vaststelling van de geschiktheids- en bekwaamheidscriteria alsmede van de benoembaarheids- en bevorderingsvoorwaarden voor de officieren van de gemeentelijke brandweerdiensten, en meer bepaald op de in het artikel 41 vervatte overgangsbepaling; dat evenwel voornoemd koninklijk besluit door artikel 51 van het koninklijk besluit van 19 april 1999 is opgeheven geworden, en laatstgenoemd koninklijk besluit niet in een overgangsregeling voorziet ten behoeve van de officiers die op 8 mei 1999 titularis zijn van een graad hoger dan die van onderluitenant; dat er weliswaar een initiatief zou zijn genomen tot aanvulling van het koninklijk besluit van 19 april 1999 met een dergelijke overgangsmaatregel, maar dit initiatief nog niet is afgerond;

Overwegende dat hieruit volgt enerzijds dat de vroegere overgangsbepaling niet meer van toepassing is en anderzijds dat verzoeker zich evenmin al kan beroepen op een nieuwe overgangsbepaling, die immers nog niet tot stand is gekomen; dat verzoeker zich, getuige zijn verzoekschrift, van een en ander goed rekenschap geeft, zodat er des te minder sprake lijkt te kunnen zijn van een geschonden vertrouwen; dat hij in zijn verzoekschrift zelf schrijft dat het tegelijkertijd bestaan van het koninklijk besluit van 19 april 1999 en “een nog niet gestemd KB tot wijziging van dit KB” voor hem een “frustrerende situatie” is;

Overwegende dat verzoeker ook uit zijn bevordering tot onderluitenant, luitenant en kapitein, en de uitoefening van de hogere functie van kapitein-commandant van 7 mei 1990 tot en met 1 juli 1990 niet het vertrouwen

kan putten waarvan sprake in het middel; dat zij immers tussenkwamen onder vigeur van het koninklijk besluit van 20 juli 1972; dat zoals gezien dit koninklijk besluit ten tijde van de bestreden beslissing niet meer toepasselijk was;

Overwegende dat verzoeker eveneens tevergeefs de ministeriële omzendbrief BA.99/06 van 8 juni 1999 bevattende “Uitleg bij het Sectoraal akkoord 1997-1998 voor het personeel van de lokale en regionale besturen” aanvoert, al was het maar omdat de daarin bedoelde vorming geheel vreemd lijkt aan het vervullen van de kwalificatievereisten voor de toegang tot een hógere graad, maar integendeel op het eerste gezicht verband houdt met, naast de kwaliteitsverbetering van het bestuur, de functionele loopbaanstructuur die het personeel moet toelaten door te stoten naar een hogere weddeschaal met behoud van dezelfde graad;

Overwegende, met betrekking tot het tweede onderdeel van het middel, dat niet wordt ingezien hoe verzoeker zou kunnen misleid zijn door het loutere feit van de kennisgeving van de vacatures, met berichten van 27 februari 2001 en 5 maart 2001; dat de berichten, verre van verzoeker op te roepen zich kandidaat te stellen voor de betrekkingen van kapitein-commandant, hem alleen mededelen dat drie plaatsen van kapitein-commandant vacant verklaard zijn; dat hiermee voldaan wordt aan de verplichting voorgeschreven door artikel 22, eerste lid, van het koninklijk besluit van 19 april 1999 evenals door artikel 2, 2, van het gemeenteraadsbesluit van 21 februari 2000 om, wanneer een officiersbetrekking hoger dan die van onderluitenant van de brandweer vacant verklaard wordt, de officieren van de brandweer daarvan bij nota in kennis te stellen; dat de nota van 27 februari 2001 uitdrukkelijk de te vervullen voorwaarden aangeeft, waaronder het bezit van een brevet van onderluitenant;

Overwegende, samenvattend, dat verzoeker in de huidige stand van de procedure niet aannemelijk maakt dat hij er terecht mocht op vertrouwen dat zijn kandidaatstelling voor een plaats van kapitein-commandant als geldig in aanmerking zou worden genomen en dat meer bepaald in zijn geval de voorwaarde van het brevet van onderluitenant zou worden voorbijgezien;

Overwegende dat het middel niet ernstig is; dat deze vaststelling
volstaat om de vordering te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van
de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achttien december 2001, door :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.